

Hodnocení vedoucího práce pro Romana Drahoňovského

Roman vstoupil do prostředí ateliéru s jasnými představami o tom, čemu se chce věnovat. Jeho práce vždy přirozeně tíhla k řešení dvoudimenzionálním, grafickým. Zachází na profesionální úrovni s řadou grafických programů, a v posledním roce studia plně uchopil webové prostředí jako pole své budoucí profese a obživy. Přišlo mi proto správné a na místě, že vykročení za grafický design směrem do prostoru, ke kterému jsme ho po celé studium vybízeli, se začalo odehrávat právě ve virtuálním „prostoru“ internetové sítě.

Romanova cesta k dnes předváděné práci byla klikatá, s řadou slepých ulic a uliček a změny v koncepci se děly rychle a překotně. Od prvních nápadů vystavovat kód webových stránek přes potisk velkoformátových plachet až k práci s psaným textem a analogovým odkazem na digitální.

Je třeba ocenit živost a rychlost s jakou k práci přistupuje, zároveň ale je třeba podotknout, že soustředěné promýšlení problému a koncentrace může být někdy ještě přínosnější.

Finální instalace se skládá z několika tradičních závěsných formátů, na nichž je rukou vypsán odkaz na založenou webovou stránku vizualnidata.cz. Ta ve webovém rozhraní rozbalí dotaz o povolení kamery a po souhlasu následně spatříme sebe samé, snímané kamerou zařízení, na němž stránku otevíráme.

Roman se dopouští úvahy, že jsme otročeni digitálními médii, že nad námi více a více přebírají kontrolou. Obsahem stránky vizualnidata.cz, jsme v jeho podání my sami. Tato úvaha je, přiznám se, pro mne problematická i po opakovaném vysvětlení.

Práce je pro mne zajímavá v prostupování analogového s digitálním a v prolínání tradičního galerijního prostoru s těžko uchopitelným a co do hranic značně rozvolněným prostorem internetu. Oceňuji, že Roman poprvé vážněji vykročil za plochu monitoru. Zároveň by ale tento exkurz mohl být ještě radikálnější, s větším dopadem a snad i kritičtější.

Bakalářskou práci navrhuji hodnotit známkou velmi dobře.